

ne lov og - for evt. varmeproduktion - af prisbestemmelserne i lov om varmeforsyning, jf. dog bemærkningerne til § 75, stk. 3. Som konsekvens heraf vil det være Energitilsynet og miljø- og energiministeren - og ikke de kommunale tilsynsmyndigheder - der i overensstemmelsen med lovens regler har kompetence til at tage stilling til eventuelle konflikter i forbindelse med den virksomhed, som kommuner og amtskommuner udøver efter denne lov.

Med hensyn til kommunale netvirksomheder og elproducerende affaldsforbrændingsanlæg, indebærer § 4, stk. 1, at der kan gives bevilling eller tilladelse til en sådan virksomhed, selvom den drives som en del af den kommunale forvaltning. Kommunerne har dog mulighed for at vælge at drive sådan virksomhed i selskaber. Kommuner kan ikke yde tilskud til kommunale netvirksomheder, jf. hertil bestemmelsen i § 70, stk. 6.

Kommunal virksomhed med elproduktion ved afbrænding af affald kan som følge af § 4 fortsætte i de i dag kendte virksomheder, herunder i fælleskommunale virksomheder. Denne form for virksomhed skal økonomisk hvile i sig selv, jf. § 75, stk. 3. Hensigten med de særlige regler for den kommunale affaldsforbrænding er at bevare den struktur, der er i dag på det kommunale affaldsforbrændingsområde, og dermed opretholde den danske affaldsmodel, der blandt andet indebærer en kommunal anvisningsret og affaldsgebyrfastsættelse, der har vist sig at være særdeles effektiv. Der henvises i øvrigt til bestemmelserne i lovens § 48, § 75, stk. 3 og § 101 stk. 3, 4 og 5.

Hvis den i loven gældende prisregulering fører til, at der i en kommunal netvirksomhed, som ikke drives i et selskab med begrænset ansvar, opstår et underskud, vil det i sidste ende være kommunens skatteborgere, som må dække tabet. Forbudet mod kommunale tilskud efter bestemmelsen i § 70, stk. 6 forhindrer ikke, at kommunen som debitor for virksomheden dækker et sådant tab.

Ifølge stk. 2 kan kommuner deltage i anden virksomhed, som har tilknytning til virksomhed efter loven. Virksomheden skal udøves på kommercielle vilkår i selvstændige selskaber med begrænset ansvar. Formålet med denne bestemmelse er at videreføre bestemmelserne i den hidtil gældende elforsyningslov (§ 9 c sammenholdt med § 1, stk. 4), hvorefter kommunerne kan deltage i anden virksomhed, som har tilknytning til elforsyningen. At virksomheden skal udøves på kommercielle vilkår vil sige, at denne virksomhed ikke vil være prisreguleret efter lovforslaget.

I henhold til stk. 3 kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om den i stk. 2 nævnte virksomhed, herunder om de aktiviteter, der kan udøves efter stk. 2. Denne bestemmelse vil blive udmøntet med udgangspunkt i de hidtil gældende bestemmelser om sideordnet virksomhed i bekendtgørelse nr. 874 af 20. november 1995 om overskud, sideordnet virksomhed og energirådgivning i elforsyningsvirksomheder, som miljø- og energiministeren har udstedt med hjemmel i den hidtil gældende elforsyningslov.

Bestemmelsen i stk. 4 præciserer hvorledes udtrykket "netvirksomhed" og "elproduktionsvirksomhed" skal forstås, når disse aktiviteter drives som en del af en kommune. Bestemmelsen fastslår, at lovens bestemmelser herom skal forstås således, at de alene gælder for den del af en kommune, der udøver den pågældende virksomhed. Hvor loven eksempelvis indeholder restriktioner for, hvad en netvirksomhed må foretage sig, fører præciseringen i stk. 4 til, at denne restriktion ikke gælder for kommunen som sådan, men alene for den kommunale netvirksomhed.

Til kapitel 2

Elforbrugernes stilling

Til § 6

Enhver sikres i lovens § 6, stk. 1, ret til mod betaling at blive forsynet med elektricitet her i landet. Det indebærer, at enhver har ret til levering af elektricitet fra en forsyningspligtig virksomhed, jf. kapitel 6, og at enhver fra det i § 7, stk. 1, angivne tidspunkt frit kan vælge leverandør af elektricitet. I den gældende lovgivning er forsyningspligten pålagt de bevillingspligtige elproducenter og distributionsvirksomhederne. Med bestemmelsen i § 6, stk. 1, overgår forsyningspligten til de forsyningspligtige virksomheder i samarbejde med de øvrige kollektive forsyningsvirksomheder.

Bestemmelsen i § 6, stk. 2, sikrer, at forbrugere, som har gjort brug af muligheden for valg af anden leverandør end den forsyningspligtige virksomhed i området, har ret til at genindtræde i leveringen af ydelser fra den forsyningspligtige virksomhed inden for en rimelig tidsfrist og på rimelige vilkår. Energitilsynet kan tage stilling til, om tidsfristen og de tilbudte vilkår er rimelige. Bestemmelsen er en videreførelse af gældende bestemmelser.

Kollektive elforsyningsvirksomheder skal, jf. bestemmelsen i § 6, stk. 3, stille deres ydelser til rådighed for forbrugere på gennemsigtige, objektive og ensartede vilkår. Gennemsigtighedskravet sikrer forbrugere adgang til oplysninger om forudsætningerne